

Хелиографните станции, съ които разполагаше армията, по разпореждане отъ армията, не се употребиха, навърно, за да не издадатъ присъствието на частите.

Общо взето, свръзките бъха една отъ най-слабите страни на I армия. Преди всичко, телеграфните и телефонни съдства въ щабовете на армията и на дивизиите бъха крайно ограничени; въ решителните дни на сражението—16-и и 17-и октомври—тъ едва стигнаха да свържатъ Щаба на армията съ Щаба на действуващата армия. Телеграфна или телефонна свръзка между Щаба на армията и дивизиите не съществуваше. Командуващият армията никога не бъде ориентиранъ навреме върху истинското положение на бойното поле, затова разпорежданията и донесенията му не почиваха на истинско положение. Това се отрази твърде зле, както върху действията на дивизиите, така и върху разпорежданията на Главното командуване и на командуващия армията.

Но и така недостатъчните съдства функционираха слабо. Преди всичко, поради големото развръщане, телеграфните части бъха попълнили недостига си съ пехотинци, конници и пионери отъ запаса, и то отъ старите набори. Неопитността въ службата и физическата имъ слабостъ бъха причина на слабия успехъ. Друга причина за слабия успехъ бъше небрежното отнасяне на строевите части и на тяхните обози съ построените телеграфни линии, които често бъха събаряни и скъсвани, и съобщенията прекъсвани.

Въпреки наредбата отъ 10-и октомври и предписанието отъ 14-и същия месецъ, това зло не се прекрати, и, както изглежда, е взело по-големи размери. Това се вижда отъ предписанието, което командуващият армията изпрати на 22-и октомври до началниците на дивизиите:

„Съ наредба № 4 § 2 се заповеда да се взематъ мърки и направи нуждното за запазването на телеграфните съобщения, но, въпреки това, войниците продължаватъ безразборно да ги развалятъ, като трошатъ стълбчетата и взематъ жицата или кабела отъ нашите военни, а стълбовете отъ повредените или възстановени неприятелски постоянни линии употребяватъ за горене. Съ горното не само до крайност се затруднява възстановлението на повредените линии, но се прави и невъзможно съобщението между Щаба на армията, съ щабовете на дивизиите и съ Главния щабъ, което може да бъде гибело за операциите. Още единъ път направете нуждното предупреждение и привлечете вниманието на командирите на частите, че ще бъдатъ отговорни за провинението на хората имъ, а спрямо войниците, които